U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jana Rutche, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **L. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2011, č.j. OAM-258/LE-BE02-ZA14-2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2011, č. j. 46 Az 3/2011 - 18,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Advokátu Mgr. Radimu Strnadovi, ustanovenému opatrovníkovi žalobce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 720 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 5. 12. 2011, č. j. 46 Az 3/2011 – 18 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2011, č. j. OAM-258/LE-BE02-ZA14-2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a navrhl, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Stěžovatel současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, což odůvodnil tím, že zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti povinné a že si právní služby z finančních důvodů nemůže dovolit hradit sám, protože je zbaven osobní svobody v zařízení pro zajištění cizinců, a nemůže tedy finanční prostředky nijak získat.

Krajský soud proto stěžovatele usnesením ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 Azs 13/2012 - 7 vyzval, aby doložil své příjmové a majetkové poměry vyplněním formuláře *„Potvrzení a prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce soudem“*, a to do 20 dnů od doručení usnesení. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno 12. 1. 2012 do Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová. Dne 20. 1. 2012 krajský soud obdržel uvedený formulář vyplněný.

Nejvyšší správní soud po předložení věci krajským soudem následně stěžovateli zaslal přípis ze dne 14. 2. 2012, č. j. 3 Azs 13/2012 – 20, s poučením o složení senátu a možnosti namítnout podjatost v přípisu jmenovaných soudců. Tuto písemnost se ale stěžovateli nepodařilo doručit na adresu, kterou uvedl ve své kasační stížnosti jako adresu svého aktuálního pobytu, tedy do Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem. Nejvyšší správní soud proto prověřil pobyt stěžovatele, přičemž z výpisu z evidence obyvatel, v níž je stěžovatel jakožto žadatel o udělení mezinárodní ochrany veden pod číslem X, vyplývá, že posledním známým pobytem stěžovatele je výše uvedená adresa zařízení pro zajištění cizinců. Dne 28. 2. 2012 proto Nejvyšší správní soud zaslal dotaz na Ředitelství služby cizinecké policie s žádostí o sdělení, kde v současné době stěžovatel pobývá. Ředitelství služby cizinecké policie v odpovědi ze dne 5. 3. 2012 uvedlo, že stěžovatel je v jemu dostupných evidencích veden jako žadatel o udělení mezinárodní ochrany a poslední adresa jeho pobytu je Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem. Z tohoto zařízení byl stěžovatel dne 31. 1. 2012 propuštěn a téhož dne mu byl vydán výjezdní příkaz GA0192777 platný do 29. 2. 2012. Nejvyšší správní soud proto doručil výše uvedený přípis vyvěšením na úřední desce soudu podle § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s. Písemnost byla vyvěšena dne 12. 3. 2012 a považuje se za doručenou stěžovateli dnem 22. 3. 2012. Nejvyšší správní soud znovu prověřil pobyt stěžovatele k 25. 5. 2012, přičemž výpis z evidence neposkytl v tomto ohledu žádné nové relevantní údaje a jako poslední adresa pobytu stěžovatele byla stále uvedena adresa Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová.

Nejvyšší správní soud na základě § 29 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 28. 3. 2012, č. j. 3 Azs 13/2012 – 31 opatrovníka, Mgr. Radima Strnada, advokáta, se sídlem Příkop 8, Brno, neboť stěžovatel je neznámého pobytu.

Opatrovník stěžovatele se dne 17. 4. 2012 dostavil k nahlédnutí do spisu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (v tomto případě stěžovatele).

Z výpisů z evidence ze dne 27. 2. 2012 a ze dne 25. 5. 2012 vyplývá, že stěžovatelova poslední známá adresa pobytu je Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem. Totéž plyne i ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 5. 3. 2012. Na této adrese se však stěžovatel prokazatelně nezdržuje, neboť se mu na ni opakovaně nedařilo doručit písemnosti a z výpisu z evidence i ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 5. 3. 2012 vyplývá, že stěžovatel byl ze zařízení propuštěn dne 31. 1. 2012.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004, publikovaného pod číslem Sb. NSS 707/2005 (dostupné též na www.nssoud.cz) vyplývá, že aby bylo možné zastavit řízení z důvodu ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu, musí soud nejprve vyvinout požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele, včetně pátrání v příslušných evidencích. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt žadatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit. Ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá, že soud vyvinul veškeré možné úsilí a využil všechny jemu dostupné možnosti, aby zjistil místo pobytu stěžovatele, avšak bezvýsledně.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 (dostupné na www.nssoud.cz) je dále nezbytné, aby byly informace vedoucí k závěru, že nelze zjistit místo pobytu žadatele, dostatečně aktuální. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud prověřil naposledy pobyt stěžovatele dne 25. 5. 2012 v evidenci obyvatel, která je mu přístupná, je nutné i tuto podmínku považovat za splněnou.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dovodil, že nelze zjistit místo pobytu stěžovatele jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany, čímž jsou splněny podmínky v ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení před soudem. Nejvyšší správní soud proto podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. zastavil řízení o kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna advokátu Mgr. Radimu Strnadovi, který byl soudem ustanoven opatrovníkem stěžovatele, byla stanovena za jeden úkon právní služby ve výši celkem 300 Kč podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Konkrétně se jednalo o úkon právní služby převzetí zastoupení včetně studia spisu podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Dále byla advokátovi započítána náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za jeden úkon. Advokát podáním ze dne 17. 4. 2012, jehož přílohou bylo osvědčení o registraci k dani z přidané hodnoty, doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Odměna advokáta proto činí v celkové výši v souladu s jejím vyúčtováním 720 Kč (600 Kč odměna + 20 % z této částky, tj. 120 Kč) a bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Odměnu ustanoveného zástupce stěžovatele hradí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín

předseda senátu